

Събрали се се момини юлдашки,
закопале малка мома под село.
На момък се върла жалба нажали,
та отиде в гора рало да сече.
Па се качи добър юнак на явор,
да си сече яворова ралица.
Отфръкнал е клети ивер от явор,
та удари добър юнак в сърцето.
Та си умрял добър юнак над село.
Събрали се се момкови дружина,
та отсекли яворови носила,
закопали добър юнак над село.
Израсла е тънка ела под село,
израсъл е явор дърво над село,
събрале са се въровете сред село.
Проклет бе на момата майка ѝ,
та отсече тънка ела под село.
По-проклет бе на момъка баща му,
та отсече зелен явор над село.
Изтекли са два кладенци сред село.

Така че името Яворов съвсем не е безобидно, името Яворов е зло-
щастно. Защото неговият носител, преди да бъде възкресен, е трябвало
да бъде умъртвен. Митът за умиращия и възкръсващия бог е *Романът*
Яворов, който чак до днес запленива душите ни и затрогва сърцата ни.
Със своята предопределеност, с нищо друго – името е, което прави чове-
ка, а името Яворов е направило човека Крачолов и този негов нещастен
и окаян живот, който ожалваме и оплакваме.

Пенчо Славейков – кръстник и орисник Яворов...